

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 647
din 26.11.2009

Dosar nr: 146/2009

Petiția nr: 3616 **din data de** 31.03.2009

Petent: P. M. N. S.

Obiect: neacordarea drepturilor salariale, respectiv sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică potrivit art 47 din Legea nr. 50/1996 și Decizia nr. 21/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție

1. Petent

P. M. N. S. adresa: loc.

II. Procedura de citare

Prin **Adresa nr. 3739/02.04.2009** petenții au fost informați cu privire la ridicarea din oficiu a excepției de necompetență materială a CNCD, în conformitate cu **Decizia Curții Constituționale a României nr. 997 din 7 octombrie 2008**.

Prin adresa nr. 3739/02.04.2009, petenții au fost citați pentru data de 16.04.2009, în vederea audierii. La termenul stabilit de consiliu, petenții nu s-au prezentat.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

3.1 Prin adresa înaintată de petenți Camerei Deputaților - Comisiei pentru Drepturile Omului, culte și problemele minorităților naționale și înregistrată cu nr.25/310/27.03.2009, redirectionată CNCD și înregistrată cu nr. 3616 din 31.03.2009, petenții solicită inițierea și promovarea în regim de urgență a unui „Proiect de modificare și completare a prevederilor OUG nr. 27/2006, aprobată prin Legea nr.45/2007 cu modificările ulterioare”, prin care să fie abrogate prevederile art.16-17 din această ordonanță, concomitent cu introducerea în ordonanță a unui articol 8 alin.4 indice 1 cu următorul conținut: “Asistenții judiciari beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

Îndemnizația de încadrare brută lunară a asistenților judiciari se stabilește conform alin.1, care se aplică în mod corespunzător, în funcție de vechimea în magistratură a acestora” Motivele pentru care s-a solicitat inițierea și promovarea în regim de urgență a unui “Proiect de modificare și completare a prevederilor O.U.G nr.27/2006, aprobată prin legea nr.45/2007 cu modificările ulterioare”, este acela pentru care s-ar acorda și asistenților judiciari sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică, la fel ca și în cazul restului personalului judiciar din unitățile de justiție, care în integralitatea sa și fără excepții primesc acest spor începând cu data de 1 martie 2009.

3.2 Petenții fac referire în susținerile sale la decizia nr.XXI/2008, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că prevederile art.47 din legea nr.50/1996 (care reglementează sporul mai sus menționat), nu au fost niciodată abrogate, fiind în vigoare și în prezent. Dispozitivul acestei decizii nu face vorbire “expressis verbis” despre asistenți judiciari deoarece Curtea nu a fost sesizată cu acest obiect, iar pe de altă parte, nici nu era necesară o asemenea exprimare, deoarece art.47 din Legea nr.50/1996 este aplicabil asistenților judiciari ca efect al unei norme juridice de trimitere. Norma juridică de trimitere este cuprinsă în art.II O.U.G nr.20/2002, potrivit căruia magistrații consultanți beneficiază de drepturile de salarizare prevăzute pentru judecătorii de la judecătorii de Legea nr.59/1996, deci inclusiv de sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică.

3.3 Acest articol are o existență de sine statatoare (nefiind inclus în corpul Legii nr.92/1992) datorită caracterului său special și derogatoriu, și nu a fost niciodată abrogat, abrogare ce putea acționa doar cu respectarea dispozițiilor imperative ale art.62 alin.1 art.63 din Legea nr.24/2000. Nu numai că acest text legal nu a fost abrogat dar nici nu au fost adoptate legi care să cuprindă interdicția expresă a acordării sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică în favoarea asistenților judiciari, tocmai datorită locului și felului muncii acestora (activitate judiciară).

3.4 Petenții susțin că, potrivit statutului lor de asistent judiciar trebuie să îndeplinească toate obligațiile prevăzute în mod identic pentru judecătorii de la tribunale, să respecte toate inderdicțiile și incompatibilitățile prevăzute în mod identic pentru judecători, au aceeași răspundere ca și judecătorii, se supun numai legii la fel ca judecătorii, depun același jurământ ca și judecătorii, dispun de pregătirea și profilul moral al judecătorilor, desfășoară o activitate judiciară identică cu cea a judecătorilor și anume: deliberarea și votul în deliberări, exercitarea opiniei separate; redactarea hotărârilor judecătorești.Toată această activitate juridică susțin petenții, are complexitatea deosebită a tribunalelor specializate în soluționarea litigiilor de muncă și al litigiilor de asigurări sociale, cu implicații sociale și riscuri majore, precum soluționarea grevelor și a conflictelor colective de muncă.Totodată în exercitarea atribuțiilor judiciare de judecată și deliberare asistenții judiciari poartă roba și însemnele distinctive identice judecătorilor.

IV. Motivele de fapt și de drept

4.1 În fapt, Colegiul Director reține că petenții solicită sprijinul C.N.C.D-ului cu privire la înlăturarea discriminării instituită prin neacordarea sporului de risc și

suprasolicitare neuropsihică, în raport cu restul personalului judiciar din unitățile de justiție.

4.2 În drept, având în vedere prevederile legale, Colegiul Director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege.

De asemenea, acest aspect este întărit și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

4.3 Totodată, Colegiul Director reține că modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrului legal reglementat prin O.G. 137/2000, republicată.

Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

4.4 Mai mult decât atât, nici Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra lipsei unei reglementări, stabilind constant în jurisprudența sa că „nu are dreptul de a impune legiuitorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.” Cu atât mai puțin, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată.

4.5 Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu are competența materială de a se pronunța asupra actelor normative conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale;
2. Clasarea dosarului.
3. Se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte.
4. O copie a hotărârii se va transmite părților: domnului P M. , N

S

5. O copie a hotărârii se va comunica Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale din cadrul Parlamentului României – Camera Deputaților;

V. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

HALLER ISTVAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

